

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19³⁰.

Mødet udsat kl. 17⁵.

Mødet genoptaget kl. 19³⁰.

Formanden: Medlem af folketinget Sofie Pedersen har meddelt mig, at hun ønsker til ministeren for handel, industri og søfart at stille følgende spørgsmål:

Engrosprisen for flæsk blev den 19. oktober forhøjet med 5 øre pr. kg, og det må frygtes, at denne forhøjelse også vil få virkning for den almindelige forbruger. Anser handelsministeren en sådan forhøjelse for begrundet, og kan forhøjelsen forhindres, hvis den ikke er begrundet?

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid efter spørgetiden i morgen.

Ved folketingsmand A. C. Normann er modtaget en henvendelse fra 100 københavnske musikere, hvori protesteres mod tysk genoprustning. Henvendelsen er fremlagt i læseværelset.

Efter anmodning skal jeg udsætte mødet en halv time. Mødet genoptages kl. 20.

Mødet udsat kl. 19³².

Mødet genoptaget kl. 20.

Forhandlingen genoptoges.

Frode Jakobsen: Jeg er ganske enig i en del af det, der blev sagt fra kommunistisk side. Det er en tung beslutning, vi står overfor. Jeg går ud fra, at der ikke findes et eneste medlem i tinget, der ikke føler det som en tung beslutning. Hvis nogen uden sjælekamp går med til det her, forstår jeg dem ikke. Hvis nogen gør det uden angst

i sindet, mener jeg, der er noget i vejen med vedkommende. Det kunne aldrig falde mig ind at påstå, at det skridt kan man tage uden fare. Men vi lever ikke i en verden fri for farer. Det spørgsmål, vi står overfor, er ikke, hvordan vi skal skabe en verden uden farer — det er der ingen der er i stand til — men hvilken af to muligheder der er den farligste. En mand, hvis navn er kommet frem i europæisk politik i den sidste tid, Mendès-France, har sagt, at politik er at vælge, og vi står i dag overfor et valg: valget mellem et uafhængigt oprustet Tyskland, måske i fællesskab med Amerika, en hær, som man ikke har nogen form for sikkerhed overfor og ingen form for kontrol med, og en form for en Europahær, en europæisk hær under engelsk og fransk kontrol. For mig er der ingen tvivl om, at når man står overfor det valg, er det det sidste, man må foretrække. Altså netop hvis man er bange for tysk militarisme, er der grund til at sige ja også til denne modificerede form for en Europahær, der er tale om. Et nej betyder ikke: ingen tysk hær, det betyder en tysk hær uden kontrol.

Det, man taler om fra anden side: et af-rustet Tyskland i Europas hjerte, er jo ingen mulighed. Det land, der er det mest udsatte i Europa, og det land, der samtidig i mange henseender er det stærkeste i Europa, kan ingen i det lange løb forlange skal ligge ubeskyttet hen. Hvad er det, der forbyder det? Det er den politik, der føres fra anden side; det er i Østeuropa, man skal søge de virkelig ansvarlige for oprustningen af Tyskland.

Der er her blevet appelleret til modstandsbevægelsen. Jeg har aldrig, heller ikke i besættelsestidens mørkeste timer, følt, at det, vi kæmpede imod, var Tyskland. Jeg har altid vidst, at det, vi kæmpede imod, var nazismen. Jeg har oven i købet syntes, at det rigtige perspektiv at se hele denne kamp i var, at kampen mod Hitler også var en kamp for Tysklands befrielse.

Det er ikke uden angst og bæven, man går med til dette skridt. Mindet om døde og mishandlede kammerater er også levende for mig, men det, vi har oplevet her, er et grimt misbrug af de døde kammeraters lidelser. De døde i kampen for frihed. Vi, der går med til dette her, gør det kun, fordi vi anser det for nødvendigt til bevarelsen